

Lieve Ria,

De kamer op het landelijk bureau, waar de redactie van YN bijeenkomt, draagt jouw naam: Ria van der Heijdenzaal. Op de vensterbank een mooie foto van jou. Telkens als ik daar ben bekruipt me het gevoel dat ik zo graag eens met je zou willen praten.

Als moeder kom ik in het verweer bij het door de ggz veelvuldig gebruikte privacy-argument. Ieder lijntje met mijn dochter met schizofrenie knipte de ggz door toen zij verbood om mij nog iets over haar welzijn te vertellen. Volgens een vorige minister van VWS, Edith Schippers, is zelfbeschikkingsrecht een heilig goed in Nederland.

Wat vind jij hiervan, Ria? Zouden wij, onzichtbare moeders én vaders, er goed aan doen door op het Malieveld te gaan staan? Of zou Mark Rutte in het torentje zijn hoofd schudden en volharden dat de overheid geen geluksmachine is. Dat familie toch meer positie krijgt door de nieuwe Wvvgz? Dat dwang nu niet meer de opname betreft, maar de behandeling! Dat wilden we toch?

Hoe zou jij daarover denken? Jij maakte je sterk voor een eigen huis mét zorg voor iedere patiënt. In theorie is dat gelukt. Maar de zorg blijkt volstrekt ontoereikend.

In 1984 klopte jij aan bij het toenmalige ministerie van Volksgezondheid, toen WVC, nu VWS. 'We zitten al tien jaar op u te wachten,' begroette een ambtenaar jou. Je peuterde meteen een subsidie los van 25.000 gulden. Ypsilon kon aan de slag.

Vanwaar die naam? vragen mensen nog steeds. Alereerst is de Y een letter die in ons alfabet een ondergeschoven kind is. In het Engels heet deze letter Why: waarom, waarom, waarom? Tot op de dag van vandaag breken wetenschappers zich het hoofd over de oorzaken van schizofrenie.

Een van jouw zoons lijdt daaraan. Jij accepteerde het niet dat moeders als boosdoener werden aangewezen voor het ontstaan van deze ernstige psychiatrische aandoe-

ning en richtte Ypsilon op. Een wapenfeit waarvoor ik je postuum eer.

Vanaf 2019 gaat Ypsilon verder als MIND Ypsilon. Het idee is dat MIND binnen een paar jaar een grotere naam-bekendheid heeft dan Ypsilon. Daardoor bereiken we veel meer mensen voor wie we nu onzichtbaar zijn.

Sommige Ypsiloners verzuchten: 'Hadden we maar een Hugo Borst voor de ggz. Die zou er vast voor zorgen dat we aan tafel kwamen bij talkshows. Niemand doet iets als mijn psychotische zoon verloedert. Hij weigert iedere hulp. Wanneer wordt politiek Den Haag wakker?'

Misschien schrik je nu en denk je: **Zit Ypsilon dan stil?** Natuurlijk niet! Ypsilon heeft, ook na jouw dood, hard doorgewerkt en aan de weg getimmerd. Kijk naar de Triadekaart, de informatie over privacy, over dubbele diagnose, de positie van familie in richtlijnen en zorgstandaarden, de psysalons, de workshop voor familie van mensen zonder ziekte-inzicht.

De telefoon op het landelijk bureau staat nog altijd roodgloeiend, al is de adviesdienst ook per mail bereikbaar. En de website trekt veel bezoekers.

Ook na 35 jaar is er nog steeds veel te doen om op te komen voor onze naasten. Ons kind herstelt niet door de mantra van de ggz 'Beter worden doe je thuis'. Hooguit knapt-ie bij dwangbehandeling thuis op door de niet-aflatende zorg van ons, ouders.

De hamvraag is: **Wie zorgt er dan voor ons, als wij overbelast raken?** Ik heb behoefte aan een oermoeder tot wie ik mij in tijden van nood kan wenden. Daarom schrijf ik je deze brief en blaas hem in gedachten naar je toe.

Liefs, Geertje

PS: We zijn je schatplichtig, dit jaar viert Ypsilon haar 35-jarig bestaan.